

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 5(101)

2018. gada 24.jūnijs – 15.jūlijs

GANASLEJA

Šī ir Jāņa Kristītāja liecība: “Viņam vajag augt, bet man iet mazumā.” /Jņ.3:30/

Mīļā draudze, šodien svinam Jāņa Kristītāja dienu, un te pat līdzās tiek svinēti Vasaras saulgrieži. Jānis Kristītājs “nāca liecības dēļ, lai liecinātu par gaismu, lai visi caur viņu ticētu.” /Jņ. 1:7/ Vasaras saulgriežos tiek svinēta garākā diena un īsākā nakts. Gaisma atrodas savā uzvaras brīdī, bet jau nākamajā dienā tās ir kļuvis mazāk - dienas kļūst īsākas. Jānis Kristītājs nāk ar kādu citu vēsti, ar liecību par gaismu, kas nekad nebeigsies. Jānis liecināja par Glābēju, Jēzus Kristu. “Viņš bija patiesā gaisma, kas nāca pasaulē un spīd visiem cilvēkiem.” /Jņ. 1:9/ Cerība, kura nekad nenodzisīs, apsolījums, kas paliek uzticams.

Par ko mēs varam pateikties šajos svētkos? Saulgriežos mēs jo spilgti redzam Dieva iedibināto kārtību gadalaikiem. Pateikties par ziemu, pavasari, vasaru un rudeni, par Viņa žēlastību, ka dzīvojam zemē, kura ir auglīga, kurā nav jāpiedzīvo bads un trūkums. Līgo svētkos mēs varam jo īpaši redzēt dabas bagātību un ziedēšanas laiku plāvās. Psalmā autors to izsaka ar vārdiem: „Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina.” /Ps 139:14/. Patiesi no sirds varam priecāties par Dieva dotām svētībām un tomēr, saulgriežos mēs varam redzēt arī kādu citu aicinājumu, kas atšķiras no Dieva vārda. Vasaras saulgrieži ir viena no senākajām Eiropas tautu tradīcijām, kuras pamatā ir auglības un dzīvības svinēšana.

Cilvēki vienmēr ir tiekušies pēc auglības, veiksmes un pārticības un to centušies noturēt visādos veidos. Eiropas tautu tradīcijās, arī latviešu

tautas tradīcijās ir atrodami ticējumi un izdarības, ar kurām cilvēki ir meklējuši drošību un svētību savai dzīvei. Ticējumi un dažādas izdarības ir bijis ceļš, kā cilvēki meklējuši augstāka spēka labvēlību. Ja Dievs ir tāls un nepazīstams, tad jānāk pie Viņa meklējot labvēlību. Cilvēki ir piedēvējuši spēku, varu sevis izveidotiem elkiem un sākuši tos pielūgt. Piemēram: “Jāņu dienai tiek piešķirts tāds spēks un svētums, ka zālēm, kas tajā dienā lasītas, esot lielas un brīnišķīgas īpašības pret ugunsgrēkiem, cilvēku un lopu ļaunām sērgām un slimībām — Pauls Einhornis „Elkdievības un mānticības atspēkojums”. Vai arī Jāņugunim ir piešķirts pārdabisks spēks. Jāņuguns apspīdētie lauki un cilvēki, iegūst spēku un auglību, tāpēc visu nakti nedrīkst gulēt.

Dieva vārdā lasām: “Tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot” /Mt. 4:10/ Dievs vēlas mūs pasargāt no elkdievības un dāvā mums patiesi drošu ceļu. Elkdievība nozīmē attēlu, dabas un radītu lietu pielūgšanu vai arī mūsu sirds pieķeršanos pasaulīgām lietām tik lielā mērā, ka cilvēks tādējādi attālinās no Dieva. Elkdievība vienmēr ved prom no patiesā Dieva. “.. viņi dievišķo patiesību apmainījuši pret meliem un sākuši dievināt un pielūgt radību, atstādami novārtā Radītāju” /Rom. 1:25/. Elkdievība nekad nevar dot patiesu mieru un drošību, jo kā es varu zināt, ka Dievs mani ir uzlūkojis un dzirdējis. Ticējumi un tradīcijas nedod atbildes uz jautājumiem par cilvēka mūžīgo glābšanu, tur nevaram atrast mierinājumu, ja piedzīvojam neveiksmes.

Kā atbildēt uz grūtajiem jautājumiem, kā rast piedošanu par grēkiem, kā piedzīvot, ka Dievs arī mani uzlūkojis. Patiesa palīdzība ir saņemama tikai un vienīgi no Dieva vārda. Šodien svinam Jāņa Kristītāja dzimšanas dienu un varam atcerēties, ka viņa ienākšana pasaulē, ir Dieva brīnums. Jāņa vecākiem, Zaharijam un Elizabetei nevarēja būt bērni (Lk. 1:7). lai cik daudz kāds lektu pāri ugunskuriem, tas nevar garantēt jaunas dzīvības nākšanu pasaulē. Zaharija un Elizabete bija uzticīgi Dievam, viņi bija taisni un nevainojami Dieva priekšā. Šī taisnība nebija viņu nopelnis, bet gan ticība uz Dieva apsolījumu. Ne Zaharijas un Elizabetes taisnība, bet gan ticība uz Dieva vārdu, ticība uz Jēzu Kristu mūs dara taisnus. Dievs pie viņiem apliecināja, ka Viņš ir dzīvības radītājs un uzturētājs, dāvājot viņiem dēlu. Dievs apliecina arī mums, ka patiesa svētība un drošība ir iegūstama tikai tad, ja ticībā nākam pie Viņa.

Kā piedzīvot Dieva mīlestību, kā būt drošam, ka arī es esmu pieņemts? Jānis Kristītājs skaidri norāda uz šo ceļu: “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir klāt.” /Mat. 3:2/ Jānis sagatavoja ceļu Jēzum Kristum, Dieva

Dēlam. Jānis norāda uz Jēzu un saka: "Redzi Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku." /Jņ. 1:29/ Jēzus ir nācis, lai glābtu grēciniekus, lai atkal atjaunotu katra viena cilvēka attiecības ar Dievu.

Jāņa evaņģēlijā Jānis Kristītājs mums atgādina novērtēt Dieva sniegto žēlastību, teikdams: „Cilvēks pats nespēj ņemt neko, ja vien tas viņam nav dots no debesīm” /Jņ 3:27/. Ja esam kristieši, mēs varam pateikties arī par to, ka mums ir ticība. Evaņģēlija vēsts tavā dzīvē ir dāvana. Kāds šo dāvanu arī ienesa, arī par to varam pateikties. Par to, ka arī ticība ir dāvana, raksta apustulis Pāvils: „Žēlastībā jūs esat izglābti caur ticību, tas nenāk no jums, tā ir Dieva dāvana” /Ef 2:8/. Atcerēsimies pateikties par ticības dāvanu. Mēs varam pateikties arī par to, ka mums ir dota grēku piedošana, jauna dzīve piederībā Kristum un mūžīgas dzīvības apsolījums. Jānis Kristītājs par sevi saka: “Viņam vajag augt, bet man iet mazumā.” un tas ir aicinājums arī mums, ka mēs varam teikt: Kristum Jēzum vajag augt, bet man iet mazumā.

Dieva svētību vēlot,
Cesvaines draudzes mācītājs Reinis Bikše

JĀŅA KRISTĪTĀJA SVĒTKI

Māc., prof. Dr. theol. Ralfs Kokins

Kas ir mana Saule? Kas ir mani Saulgrieži?

“Ši ir tā vēsts, ko no Viņa esam dzirdējuši, un ko pasludinām arī jums – ka Dievs ir gaisma un Viņā nav it ne kādas tumsības. [...] Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Bet, ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, un Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.”

(1Jņ 1:5,8-9; skat. visu perikopi 1:5 – 2:6)

Šie vārdi ir tāda kā Jāņa uzruna, kā sprediķis tiem ticīgajiem, kas nedaudz apmaldījušies un apjukuši, sākuši noticēt dažādiem maldu mācītājiem. Visos laikos bijuši visādi guru, kas labprāt pamāca “slepenajās gudrībās” arī ticīgos, paši draudzei nemaz nepiederēdami, un mācīdami lietas, kas Rakstos nav atrodamas.

Arī mūsu zemē atkal pienācis skaistais vasaras pilnziedu laiks, Līgo svētki. Jāņi izraisa gana daudz kritisku jautājumu. Piemēram, kas ir šo svētku vēsturiskā izcelsme? Vai arī - kas, kam un kurā laikā īsti būtu svinams?

Pagāniem, kuri seko Saules cikliem, droši vien nozīmīgi būs vasaras Saulgrieži jeb vasaras sākums, kas iestājas 21. jūnijā. Vasaras Saulgriežu svinības visā senajā pasaulē iezīmējās ar dažādiem auglības nodrošināšanas rituāliem un izdarībām (šeit arī meklējama vārda “līgo” pirmatnējā izcelsme), ar vasaras pilnbrieda un īsākās nakts svinībām, kas senatnē saistījās ar maģiskiem un ekstātiskiem elementiem, ar dziesmām un dejām. Mūsdienās tas diemžēl daudzos gadījumos degradējies līdz pārmērīgai ēšanai, dzeršanai un dažādām neprāta izpausmēm (nēsā, ka pastorāli tieši laiks pēc Jāņiem ir viens no grūtākajiem, kad pārāk vētrains svinēšanas rezultātā cilvēki iedzīvojušies attiecību drāmās un dažādās nelaimēs, pat traģēdijās).

24. jūnijs ir Jāņa Kristītāja diena, un 23. jūnija vakars būtībā nav nekas cits (sevišķi vēsturiski raugoties), kā svētvakars pirms Jāņa Kristītāja dienas, kas ir izteikti bibliiski svētki, un kuriem nav nekāda sakara ar Saules ritumu, zālēm, auglības kulta elementiem, plašo ticējumu klāstu.

Tautas tradīcijās abas šīs gana atšķirīgās un pamatos grūti savienojamās (pat daudzējādā ziņā pretējās) pasaules ainas ir sajaukušās, radot dažādus pārpratumus un uzkrītošas nekonsekvences, pretrunas. Bet šie jau nav vienīgie tādi svētki – tādi ir arī Ziemsvētki, tādas ir arī Lieldienas. Piemēram, Pavasara ekvinokcija ir 20. martā, un patiesi nav saprotams, kāpēc kristīgajās Lieldienās (bibliskajos Pasah svētkos, Kristus augšāmcelšanās dienā, ko nosaka gan pēc Saules, gan pēc Mēness kalendāra – pirmajā pilnmēnesī pēc Pavasara ekvinokcijas) būtu jāriko kādas “tautiskas” Lieldienas ar pagāniskajiem elementiem (piem., šūpolēm, zaķu un olu izdarībām, kas ir uzkrītoši spilgti un tieši seno auglības rituālu elementi). Ja kāds grib būt pagāns, tas būtu darāms Pavasara saulgriežos, bet ne kristīgās Lieldienās, Kristus augšāmcelšanās svētkos.

Arī 1. Jāņa vēstule ir visnotaļ kritiska attiecībā uz visu to, kas senajā pagāniskajā pasaulē bija tik svarīgs un nozīmīgs. Pagāni seko Saulei – taču arī Saule – tāpat, kā visi dabiskie procesi, tāpat kā mana un Tava dzīve – neizbēgami, nepielūdzami (un daudz, daudz ātrāk, nekā es to domāju un gribu...) iegriezīsies uz Rudens pusi. Tur nelīdzēs ne rituāli, ne sanāš pasaules zināšanas (cilvēkiem tā tikai šķiet, ka rituāli palīdz, faktiski tie nemaina neko). Mēs teiksim – jā, bet ziedēšana? Viss skaistums, tas pilnziedu plaukums, trakums, tā gaisotne? Ziedi novīst, zāle nokalst. Ziedēšanas jēga ir augļu nešana, tas ir dabā ieliktais Radītāja nodoms. Kas būs tie manas dzīves (ši laika, šīs vasaras, utt.) augļi? Vai tie būs labi, baudāmi?

Kas ir tā Saule, kas nekad nerietēs, kas neiegriezīsies uz Rudens pusi? Kas ir tā Saule, kas vienmēr ir/būs dzīvības plaukuma zenītā? Tā Saule, kuras staros viss kļūst skaists, mīļš un paliekošs?

“Saule tev vairs nebūs par gaišumu dienā... Tas Kungs būs tava gaisma mūžīgi!” (Jes 60:19). “.. pār tevi kā saule uzlec Tas Kungs” (Jes 60:2). “Saule un vairogs ir Tas Kungs...” (Ps 84).

1. Jāņa vēstulē (Dievs) Kristus ir tā ticīgo saule. Viņš ir visu cilvēku pestītājs, Viņš ar savu vietniecisko nāvi par mūsu grēkiem visu mūsu glābšanas labad ir izdarījis. Vienīgais, kas mums ir jādara – mums pašiem (personiski) jāatbild Viņa atklāsmei, Viņa glābšanas darbam, un vienkārši jānāk pie Viņa (un ko tas nozīmē, mēs ikviens gana labi zinām, tik mēdzam tēlot, ka nesaprotam). Pasaule, tās procesi iegūst jēgu un mērķi tikai caur Radītāju un Pestītāju. Un tieši tāpat ir arī ar visu jauko un skaisto – pasaulē tas norāda uz Vīsaugstāko, un tā pilnība ir tikai mūsu Dievā.

Gaisma, kas ir pasaulē, vienmēr ir saistīta ar kādām dīvainām skumjām – par manu laicīgumu, par visa jaukā, skaistā, mīļā trauslumu un tīsumu, par neizbēgamo, priekšā stāvošo nāvi.

Un tieši tāpēc, sevišķi Jāņu laikā, ir tik svarīgi katram sadzirdēt to Dieva vārda nesto Evaņģēlija vēsti – Kristus (un tikai Kristus!) nes pasaulē citu gaismu. Gaismu, kurā nav šīs savādās skumjas, gaismu, kas ir absolūti skaidra un silta, jo tā ir mūžīgās dzīvības, tā ir Mīlestības gaisma. “Es esmu pasaules gaisma”, - saka Kristus – “kas Man seko, tas vairs netaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma” (Jņ 8:12).

Tikai šīs citas gaismas staros cilvēks ir spējīgs ieraudzīt to, ko pasaulē nemēdz un negrib redzēt – ka mēs esam arī grēcīgas, jaunas būtnes, un mūsu nākamība ir atkarīga tikai no Dieva piedošanas un žēlastības.

Pagāni pasaulē respektē dažādus spēkus, varas, fāzes, ciklus, datumus, skaitļus, puses un virzienus – tāpēc arī cilvēki baidās no visādām skaitļu un apstākļu sakrītībām, no lāstiem, gariem un tamlīdzīgām lietām. Jo mazāk cilvēks paklausa Dieva likumam, jo vairāk lietu viņam pasaulē ir jārespektē un jābaidās. Kristieši nedrīkstētu apjukt un ļauties, lai viņus apmūļo (kaut vai – ar rituāliem, kas kādā konkrētā laikā jāizdara, lai būtu laime, veselība, sevišķi jau Jāņos). Šajā pašā vēstulē, 4. nodaļā ir atgādināts, ka mēs, kas ticam un piederam Dievam, esam Viņa mīļie bērni, un mūsos ir Svētais Gars, tāpēc tas, kas ir mūsos, ir stiprāks par jebko, no kā cilvēki pasaulē mēdz baidīties, ko respektēt, ko ievērot vai izpildīt (lai aizvairītu nelaimi, nodrošinātu laimi, labklājību...). Tas, kas ir mūsos, ir stiprāks par to, kas ir pasaulē! Jānis īpaši pasvīturo, ka ticīgie ir no paša Dieva, un ir visu jau uzvarējuši, jo Kristus ir uzvarējis. “Lielāks ir tas, kas ir jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē” – to mums der atkārtot pašiem un stiprināt ar šo vārdu brāļus un māsas.

Būt, stāvēt, darboties Kristus gaismā – tas nozīmē: atzīt savas vainas, savu nespēku un nepilnību, un ļaut Dieva spēkam ienākt manī. “... jo Mans spēks nespēkā varens parādās” (2 Kor 12:9). Manās un pasaules robežās, manās bēdās, sāpēs, skumjās – ienāk Dieva spēks. Ja tik vien esmu pie Viņa.

Staigāt Kristus gaismā – un nevis pasaules spīdeklju, varu, spēku, fāžu un enerģiju ciklos un ritmos – tas ir katra kristieša ceļš, kas principā nav iespējams, ja ar Dieva palīgu netīram sevi no visādiem “netīrumiem”, no tās tumsas, kas ir mūsos. Šis ceļš ir tikai iedoma, ja necīnāmies pret tumsu, pret ļaunumu, un ja nemācamies un neaugam garīgi Dievā. Tikai tā veidojas draudze, kas sastāv no Kristus ļaudīm, un ne no kādiem reliģiskiem meklētājiem, “kaifotājiem”, vispārīgi reliģioziem cilvēkiem (ar kādiem ir pilna pasaule), kuriem viss iet kopā ar visu, lai arī cik atšķirīgas nebūtu reliģisko priekšstatu pasaules.

Jāņu laiks nenāk ar aicinājumu iedzert un vaļīgāk palīksmoties, bet ar Jāņa Kristītāja (metanoias) aicinājumu: “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi” (Mt 3:2). Un visa skaistā ziedēšana mums atgādina to lielāko un būtiskāko, un norāda uz Dievu.

Lai priecīga un svētīta Jāņa Kristītāja diena!

DIAKONIJAS CENTRS

Ieva Diekonte

Mīļā draudze!

Kā jums jau zināms (vai tagad zināsiet 😊) mūsu draudzei ir diakonijas centrs jeb drēbju kamera. Cesvaines ev. lut. draudzes diakonijas centrs atrodas Rūpnīcas ielā 6 (muižas kompleksa smēdes ēkā pretī AS „Cesvaines Piens”) un ir atvērts otrdienās no 14:00 līdz 17:00.

Pagājušajā 2017. gadā ir sniedzis palīdzību 235 personām; no tām 1 iestādei. Kopā apmēram 274 kastes. Diakonijas centrs ir atvērts vienu dienu nedēļā. Diena un laiki gan ir pāris reizi pamainīti, bet kopumā 2017. gadā tās ir bijušas 40 dienas. Apmeklējums pagājušajā gadā kopā ir bijis 1184, tas ir – vidēji 118 mēnesī jeb 30 apmeklētāji dienā. Kopā, kopš diakonijas centra atvēršanas, esam palīdzējuši apmēram 703 personām (no tām 6 juridiskās).

Nu jau labu laiku vairs nesaņemam palīdzību no ārvalstīm, bet

mums joprojām ir gana visa kā. Cilvēki no mūsu pašu Cesvaines un arī citiem novadiem regulāri ziedo gan apģērbu, gan traukus, gan citus sadzīves priekšmetus. Arī jūs esat aicināti ziedot kādas lietas, traukus vai apģērbu, kas kādam citam varētu būt ļoti nepieciešams.

Šī brīža nepieciešamība mums ir vīriešu apģērbs un apavi, liela izmēra apģērbi un arī gultasveļa. Ja jums ir iespēja palīdzēt ar kādu no šīm lietām, būsim ļoti pateicīgi.

Ir iespēja palīdzēt arī ziedojot mazliet sava laika un darba. Tā kā pārsvarā ir viens dežurants, tad telpās ātri ieviešas nekārtība. Arī atnestās mantas ir daudz un dažādas; tās nepieciešams, cik iespējams, izkarināt vai sašķirot, lai būtu vieglāk orientēties noliktavā.

Katrā ziņā par visām šīm iespējām ir iespējams uzzināt pie levas nākot ciemos vai zvanot – t. 28664010

JAUNIEŠIEM

Artūrs Dimitrijevs

Ir pienākusi vasara! Tas nozīmē, ka tuvojas jau par tradīciju kļuvis laivu brauciens jauniešiem. Šī gada tēma būs "**Piedzīvojums kopā ar Dievu**". Šī reize būs īpaša ar to, ka laivās pavadīsim veselas divas dienas.

Ticības ceļš kopā ar Jēzu Kristu vienmēr ir piedzīvojuma pilns. Pāvils raksta par savu ticības ceļu: "Vienmēr bijis ceļā sastopoties ar pārbaudījumiem, šķērsojis bīstamas upes, saticies ar bandītiem, ieraudzījis pilsētas dzīves grūto pusi, utt., bet pāri visam Pāvils var teikt: "Lai pateicība Dievam, kas mūs Kristū vienmēr vada uzvaras gājienā." /2.Kor.2:14/

Šajās divās dienās **11. un 12. jūlijā** mūs sagaida ne tikai laivošana pa Aivieksti, bet arī citas aktivitātes, tajā skaitā - desu cepšana, spēles un filmu vakars. Pirmās dienas vakaru un nakti pavadīsim Lubānas mācītājmuižas teritorijā, kur būs iespēja gan gulēt savās teltīs, vai arī uz matrača iekštelpās.

Ikvienam ir aicināts piedalīties! Dalības maksa ir 12 euro, kurā ir iekļauti dažādi transporta izdevumi, un ēdiens kopīgām ēdienreizēm. Un noteikti ir nepieciešama **iepriekšēja pieteikšanās!** Pieteikties un vairāk informāciju var iegūt pie manis personīgi, vai arī sazinoties pa telefonu t.26572250.

PĀRDOMU STŪRĪTIS

Kāds veiksmīgs uzņēmējs savā jaunajā BMW devās uz kārtējo biznesa tikšanos. Jāsaka, ka viņš krietni pārsniedza ātrumu – līdz pēkšņi to apturēja akmens, kas smagi atsītās pret spožās mašīnas durvīm.

Pārskaities - un domājams, tāds būtu ikviens no mums, vadītājs izlēca no auto, lai izrēķinātos ar ļaundari – bet viņam pretim nāca mazs zēns ar izmisuma un vainas apziņu sejā. „Piedodiet, kungs, piedodiet” – puisēns šņukstēja. „Es vienkārši vairs nezināju ko darīt, neviens tāpat vien neapstājās!”

Netālu, ielas malā aiz stāvvietā novietotajām mašīnām vīrs pamanīja ratiņkrēslu un tam blakus gulošu cilvēku. Tas ir mans brālis – asarām ritot pār vaigiem, šņukstēja puisēns. Es gribēju viņu pārstumt pāri ielai, bet viņš izkrita no krēsla un viņš ir par smagu, lai es viņu paceltu. Man bija bail, ka ja es aiziešu pasaukt kādu palīgā, viņš var mēģināt piecelties pats un nokrist atpakaļ uz ielas.. un šeit visi brauc tik ātri, varēja notikt nelaime..

Norijot kaklā sakāpušo kamolu, vīrs pieliecās pie nokritušā puisēna un iecēla viņu atpakaļ ratiņkrēslā, tad palīdzēja to uzcelt atpakaļ uz ietves. „Paldies, jums kungs, un lai Dievs jūs svētī,” – teica mazais puisēns, vēl joprojām nevarēdams valdīt pār vaigiem līstošās asaras. Es jums kādreiz atlīdzināšu tās sadauzītās mašīnas durvis, labi? Skatieties, es tur dzīvoju, tajā mājā – un puisēns norādīja uz māju parka otrā malā..

Ceļš līdz mašīnai šķita garāks kā parasti – un pienācis pie mašīnas, vīrs it kā no jauna paskatījās uz akmens iesistajām, spožajām durvīm. Viņš tās nekad nemēģināja salabot – tās palika kā atgādinājumu tikko gūtajai mācībai – nekad neskrīn tik ātri, lai tevi vajadzētu apstādināt ar akmeni.

Cilvēki bieži vien, pārcietuši kādu slimību vai pēkšņu darba zaudējumu, nāk pie atziņas, ka laiks, ko viņi pavadījuši piespiedu bezdarbībā, ir nācis par labu – tas ļāvis apstāties un mazliet padomāt, atrast savas dzīves vērtības un pieņemt pareizos lēmumus. Tad kāpēc gaidīt, kamēr mūs kāds apstādinās? Pat šīs pasaules Radītājs, pēc tam, kad bija veicis visus iecerētos darbus, atpūtās. Novērtēja padarīto un priecājās par to. Un atstāja mums pavisam skaidru vēstījumu – Tev būs Svēto dienu svētīt. Tev būs. Nevis tāpēc, ka kādam tā labpatīk, bet tāpēc, ka Tev to vajag. Tev pašam. Ne tikai tavai nemirstīgajai dvēselei, bet arī taviem šīs zemes ceļiem. Lai soļi, ko sper, un darbi ko dari, nestu svētību ne tikai tev, bet arī tavam namam. Un lai nevienam nebūtu tev jāmet ar akmeni.

Nodibinājuma „Luterāņu stunda” sagatavots materiāls

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 24.jūnijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Jāņa Kristītāja dzimšanas diena
Ceturtdiena 28.jūnijs	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 1.jūlijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Sestā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 5.jūlijs	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 8.jūlijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Septītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 12.jūlijs	18 ⁰⁰	Padomes sēde	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Sestdiena 14.jūlijs	15 ⁰⁰	Priekšlasījums	„Ko nezinām par Albertu Vītoli”
	16 ⁰⁰	Koncerts	
Svētdiena 15.jūlijs	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS <i>/ Pēc dievkalpojuma saudzība /</i>	Astotā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

KAPU SVĒTKI

Cesvaines kapos	8. Jūlijs	plkst. 15:00
Kārdzabas kapos	8. Jūlijs	plkst. 17:00
Stradukalna kapos	8. Jūlijs	plkst. 18:00

Ķīnderes kapos	29.Jūlijs	plkst. 15:00
----------------	-----------	--------------

Mierakalna kapos	11.Augusts	plkst. 14:00
Biksenes kapos	11.Augusts	plkst. 15:00
Balvānīcu kapos	11.Augusts	plkst. 16:00

ĪPAŠI NOTIKUMI DIEVNAMĀ

14. jūlijā plkst. 15:00 Alberta Vītola 130. gadadienai veltīts priekšlasījums „Ko nezinām par Albertu Vītolu”.

14.jūlijā plkst. 16:00 Ērģeļmūzikas koncerts par godu pirmajai Latvijas ērģeļniecei Marijai Gubenai. Koncertēs Ilze un Aigars Reiņi.

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti var samaksāt pie draudzes grāmatvedes Anitas Babānes , tel. 29359392

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844